

212 . Vărădia | Județ: Caraș-Severin | Punct: Pustă | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 54519.01

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie

Tipuri sit: structură de cult/religioasă

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Transport

Autori: Ovidiu Bozu, Eduard Marius Nemeth

Instituții: Muzeul Banatului Montan, Reșița, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca

Cercetările arheologice de la Vărădia - "Pusta"

Raport

În anul 2005, săpăturile în castrul roman de la Vărădia-Pustă au constat din două secțiuni de câte 20 m lungime și 2 m lățime. Finanțarea a fost asigurată de MCC.

Secțiunea S.XVI/2005 a fost executată în spatele clădirii comandamentului, pe jumătatea de E a lățimii acestei clădiri. Scopul a fost investigarea acestei zone în vederea identificării locuinței comandantului trupei auxiliare din acest castru, din moment ce această clădire nu se afla, după cum ne-au arătat investigațiile arheologice din anii 2002 și 2004, în nici unul din latera praetorii, unde în schimb existau barăci pentru soldați. Secțiunea din acest an a relevat o clădire din lemn, pe care secțiunea noastră a tăiat-o pe lățime. Această lățime măsoară cca. 10 m. Clădirea pare să aibă o altă factură decât barăcile soldaților, fiindcă nu am identificat – ca la barăci – chirpici ars până la roșu, deși și această clădire a suferit un incendiu. Continuarea dezvelirii acestei clădiri în săpăturile viitoare ne va aduce și răspunsul la întrebările legate de planul și destinația ei. Materialul arheologic găsit este destul de variat, cuprinzând în special ceramică comună, cuie din fier, fragmente de vas de sticlă și - din nou - multe bile de praștie din lut ars. În vecinătatea imediată, la mai puțin de 1 m V de clădire, am dezvelit via decumana a castrului, din pietriș, cu lățimea de 3 m.

Secțiunea S.XVII/2005 a fost săpată în fața porții principale a castrului (porta praetoria) pentru a determina stratigrafia din zona acestei porți. Secțiunea a dezvelit paramentele exterioare ale turnurilor porții, o parte a zidului de incintă ce continua turnul de E și drumul care ieșea prin această poartă (via praetoria). Drumul, care aici avea lățimea de 9 m (inclusiv rigolele pentru apă pluvială aflate la fiecare din marginile străzii), a fost secționat pentru a-i fi relevată structura. Am constatat că drumul are două faze, una inițială destul de subțire, din pietriș și o a doua fază, solidă (grosime maximă în centru de cca 0,50 m), cu substructură din pietriș, dar cu dale din pietre mari la partea superioară. În această fază sunt vizibile și rigolele amintite, care aveau fiecare o lățime de cca. 0,50 m și o adâncime față de nivelul de călcare pe drum de cca. 0,45 m. În profil mai sunt vizibile și urmele săpăturilor lui Grigore Florescu din anul 1932, care au dezvelit doar muchiile superioare a ceea ce se păstrează din zidurile turnurilor de poartă. Materialul arheologic din zona porții a fost destul de puțin (o monedă de bronz prost păstrată, încă ilizibilă până la curățarea într-un laborator specializat, fragmente țigle de acoperiș – ceea ce arată că turnurile porții erau acoperite cu țiglă – din care, din păcate, nici una nu avea ștampile tegulare).

Săpăturile viitoare se vor concentra pe dezvelirea clădirii din spatele principia și, eventual, în cazul unor fonduri suficiente, și dezvelirii în întregime a unei barăci, pentru a avea măcar exemple de clădiri din interiorul castrului, dezvelite integral.

[Raportul 3545 din cronica.cimec.ro](#)
[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
